

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

- περὶ τὸν λόφον πρῶτιστον, εἶθ' οὕτω κάτω
 εἰς τὸ δασὺ τοῦτο σφενδονῶν βώλοισι, λίθοισι, 120
 ταῖς ἀχράσιν ὡς οὐκ εἶχεν οὐδὲν ἄλλ' ἔτι.
 (Χα.) ἀνήμερόν τι πρᾶγμα τελέως ἀνόσιος
 γέρων.
 (Πυ.) ἱκετεύω σ', ἄπιτε.
 (Σω.) δειλίαν λέγεις.
 (Πυ.) οὐκ ἴστε τὸ κακὸν οἶόν ἐστι· κατέδεται 125
 ἡμᾶς.
 Χα. τυχὸν ἴσως ὠδυνημένος τι νῦν
 τετύχηκε· διόπερ ἀναβαλέσθαι μοι δοκεῖ
 αὐτῷ προσελθεῖν, Σώστρατ'. εὖ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
 πρὸς πάντα πράγματ' ἐστὶ πρακτικώτερον
 εὐκαιρία.
 Πυ. νοῦν ἔχεθ'.
 (Χα.) ὑπέρπικρον δέ τι 130
 ἔστι(ν) πένης γεωργός, οὐχ οὗτος μόνος,
 σχεδὸν δ' ἅπαντες. ἀλλ' ἔωθεν αὔριον
 ἐγὼ πρόσειμ' αὐτῷ μόνος, τὴν οἰκίαν
 ἐπείπερ οἶδα· νῦν δ' ἀπελθὼν οἴκαδε
 καὶ σὺ διάτριβε. τοῦτο δ' ἔξει κατὰ τρόπον.
 (Πυ.) πράττωμεν οὕτως. 135
 Σω. πρόφασιν οὗτος ἄσμενος
 εἴληφεν. εὐθὺς φανερὸς ἦν οὐχ ἠδέως
 μετ' ἐμοῦ βαδίζων, οὐδὲ δοκιμάζων πάνυ
]ην τὴν τοῦ γάμου. κακὸν δέ σε
 κακῶς ἄπ]αντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί,